

Rozhodnutí Krajského soudu v Ústí nad Labem ze dne 28.12.1960, sp. zn. 5 To 253/60, ECLI:CZ:KSUL:1960:5.TO.253.1960.1

Číslo: 24/1961

Právní věta: Význam výchovného působení společenských organizací vyžaduje, aby i odvolací soudy při rozhodování o opravných prostředcích pečlivě hodnotily prohlášení společenské organizace (podložené vyjádřením kolektivu nejbližších pracovníků - členů brigády, party, oddělení apod.), která se zavázala, že zajistí nápravu obžalovaného, zejména když projevil politování nad spáchaným trestným činem. V takových případech je vhodné uložit za méně závažné trestné činy podmíněný trest na přiměřenou zkušební dobu nebo nápravné opatření a sledovat další život odsouzeného (§§ 27, 38 tr. zák.).

Soud: Krajský soud v Ústí nad Labem

Datum rozhodnutí: 28.12.1960

Spisová značka: 5 To 253/60

Číslo rozhodnutí: 24

Číslo sešitu: 4

Typ rozhodnutí: Rozhodnutí

Hesla: Čin menšího významu, Jednotná zemědělská družstva, Odvolání, Organizace společenské

Předpisy: 86/1950 Sb. § 24

§ 135

§ 27

§ 38

§ 52

Druh: Rozhodnutí ve věcech trestních

Sbírkový text rozhodnutí:

Č. 24/1961 sb. rozh.

Význam výchovného působení společenských organizací vyžaduje, aby i odvolací soudy při rozhodování o opravných prostředcích pečlivě hodnotily prohlášení společenské organizace (podložené vyjádřením kolektivu nejbližších pracovníků - členů brigády, party, oddělení apod.), která se zavázala, že zajistí nápravu obžalovaného, zejména když projevil politování nad spáchaným trestným činem.

V takových případech je vhodné uložit za méně závažné trestné činy podmíněný trest na přiměřenou zkušební dobu nebo nápravné opatření a sledovat další život odsouzeného (§ § 27, 38 tr. zák.).

(Rozhodnutí krajského soudu v Ústí nad Labem z 28. prosince 1960 - 5 To 253/60.)

Obžalovaný jako člen JZD bezdůvodně neplnil své členské pracovní povinnosti v době od 6. 6. do 10. 6. 1960 a od 10. 7. 1960 do 25. 7. 1960, což se nepříznivě projevilo v chodu JZD, neboť ztěžoval provoz lidového družstva. Lidový soud v Teplicích uznal obžalovaného vinným trestným činem poškozování provozu podle § 135 odst. 1 tr. zák. a odsoudil ho podle téhož zákonného ustanovení k trestu odnětí svobody na devět měsíců nepodmíněně.

Krajský soud v Ústí nad Labem k odvolání obžalovaného (se zřetelem k vyjádření členské chůze JZD) zrušil výrok o nepodmíněném odsouzení a povolil obžalovanému podle § 24 odst. 1 a 25 odst. 1 tr. zák. podmíněný odklad výkonu trestu na zkušební dobu dvou (2) let.

Z odůvodnění:

Obžalovaný proti rozsudku namítal v otázce viny, že jeho nepřítomnost neztížila provoz JZD, neboť tehdy ještě nenastaly žně a ani senoseč nebyla jeho nepřítomností mařena. Namítá dále, že lidový soud nevzal v úvahu jeho finanční poměry a že při výměře trestu nepřihlédl k tomu, že se odvolatel stará o čtyřčlennou rodinu, která by výkonem nepodmíněného trestu velmi trpěla. Uložený trest nevystihuje podle odvolatele míru zavinění ani následky jeho činu.

Krajský soud přezkoumal napadený rozsudek i předcházející řízení a došel k závěru, že první soud správně a v souladu s výsledky provedených důkazů zjistil skutkový děj, zejména i okolnosti, že se zřetelem na nedostatek pracovních sil nepřítomnost obžalovaného zásadně narušila chod práce v JZD, a že jeho nepřítomnost v době senoseče znamenala citelnou ztrátu a narušení provozu JZD, což je doloženo zprávou představenstva, založenou ve spise. Proto první soud právem spatřoval v jednání obžalovaného trestný čin poškozování provozu podle § 135 odst. 1 tr. zák.

Při výměře trestu uvážil soud správně, že je třeba přiměřeného trestu k účinnému působení na obžalovaného, když předcházející podmíněné odsouzení z 9. 2. 1960 za stejný trestný čin nestačilo k nápravě obžalovaného. Uložený trest je svou výší odůvodněn stupněm nebezpečnosti činu obžalovaného pro společnost zejména mírou jeho zavinění.

Lidový soud vyslovil trest nepodmíněný, ježto dospěl k závěru, že k opětovnému povolení podmíněného odkladu výkonu trestu nejsou dány předpoklady. Tento závěr byl v době vynesení rozsudku prvního soudu opodstatněný. Po vynesení rozsudku však vznikly nové okolnosti, které odůvodňují změnu výroku o trestu. Jednotné zemědělské družstvo zaslalo soudu vyjádření, že veřejně provedený proces a beseda po něm uspořádaná, se odrazily výchovně mezi členy JZD i občany obce a že účinek se projevil i na obžalovaném, který se vrací nyní ke své rodině a projevuje snahu uspořádat svůj rodinný život, jehož neurovnanost přispívala k jeho trestné činnosti. Ze zprávy MNV a JZD ze dne 16. 12. 1960 pak krajský soud zjistil, že na společné schůzi rady MNV, představenstva JZD a výboru vesnické organizace KSČ byl případ obžalovaného prodiskutován, zhodnocen kladný výsledek hlavního líčení provedeného na vesnici a zejména změna postoje obžalovaného a návrat k rodině. O změněném postoji obžalovaného se přesvědčil předseda a tajemník MNV a skupinář JZD osobní návštěvou v rodině. V důsledku toho dospěly zúčastněné složky k závěru vyjádřeném v usnesení členské schůze JZD. Členové JZD se zavázali, že budou na obžalovaného výchovně působit, aby byl převychován v řádného člověka a platného člena naší společnosti. Představenstvo JZD s kolektivem svých pracovníků zajistí pro obžalovaného takové pracovní zařazení, aby působnost kolektivu jeho spolupracovníků byla co nejúčinnější, MNV bude působit na veřejnost, aby i spoluobčané pomohli výchovně působit na obžalovaného.

Za této situace krajský soud znovu zvážil otázku nejvhodnějšího výchovného prostředku k nápravě obžalovaného a došel k tomuto závěru Výše uvedené okolnosti i když nastaly teprve po vyhlášení

rozsudku prvního soudu, jsou tak závažné, že odůvodňují naději, že nápravy obžalovaného a tedy účelu trestu bude dosaženo i bez jeho výkonu. Rozhodujícím důvodem pro tento závěr je, že za převýchovu obžalovaného převzaly záruku výše uvedené složky, že sám obžalovaný projevil po rozsudku i v odvolacím líčení upřímné odhodlání k nápravě svého chování, zejména urovnání svých rodinných poměrů, které byly hlavní příčinou jeho nestálosti v práci. Tato nová situace odůvodňuje povolení podmíněného odkladu výkonu trestu přesto, že první podmíněný trest k nápravě nevedl. Obžalovaný pochází z maloživnostenské rodiny, byl původně obchodním příručím, později pak pracoval jako dělník, jako rolník, přidělnice a nyní je členem JZD. Třídní příslušnost obžalovaného jakožto družstevní rolníka opodstatňuje závěr o vhodnosti podmíněného trestu. V průběhu zkušební doby bude ovšem nutné za pomoci členů JZD a MNV věnovat obžalovanému zvýšenou pozornost, pomáhat mu, aby se oprostil negativních vztahů k rodině, JZD a celé naší společnosti.